

TOPRAK

Aylık Ülkü Dergisi

Basılış Tarihi 11-9-1961

DÜNYA

Sayı 5 Eylül 1961 25 Nispetiye İstanbul

Kasden orman yakıyor

YAKALAN 4 İTALİ - Kuzey Kıbrıs Kırsalında meydana gelen orman yangınına ilişkin olarak yapılan basın toplantısında, bu yangın ve diğer yangınların önlenmesi için alınacak tedbirler hakkında konuşuldu.

FALİH RIFKI

YENİ

RUSYA

ANKARA 1931

ANLA... MA mzale... yor

da Çankaya'da Yass... varına tesir
staki deklarasyon'u... eri bırakıldı

Gürsel'in
zirve için
veti

Bir tek isim kâfi:

Orhan
Kemal
Türkiye'nin en
büyük roman-
cısı en güzel
eserini gene
Dünyaya verdi

SIKINTILI GÜNLER

Yakında gazetemizde

1962 - Türkiye, Başbakanı İctisarlarca Başbakanı...
...NATO Savunma Kurulu...
...kuruldu.

1. Başbakan, İstanbul'da bir konuşma yaptı...
...kızıl karayollarının...
...yolu...

ANKARA 4 (Cumhuriyet) - Ç.İ.Ş. Genel Sekreteri...
...Bakanı...
...C. Gürsel...

lapazarı kö
lis ara...

Falih Rifkinin Dünyasındaki reklâm ve Yeni Rusya sı

SAYI: 82

EYLÜL 1961

50 Kurus

Ders Almiyan Yazara

Ziyad NEMLI

Aziz Nesin, geçen hafta Örfi İdare mahkemesi huzurunda, «Ben sosyalistim» demiş ve sosyalist olmakla övündüğünü de sözlerine eklemiştir. Bunlara bir diyeceğim yok benim. Herkes bildiği kadar hen şuyum, ben buyum der. Ama, daha bir yıl önce bir başka yargıç huzurunda, «Komünizm propagandası yapmaktan» sabıkalı olduğunu açıklayan aynı Aziz Nesin olursa, bu kimsenin samimiyetine nasıl inanırız? Yoksa, zeki geçinen güldürücü yazar, her iki rejimin eş anlamda olduğunu mu sanıyor? Doğrusu ya, bunu merak ediyorum. Önemli olan, Aziz Nesin'in karşısındaki yarıgca, acemice çalım atmaya yeltenmesi değil, düşüğü çelişme çukurunda şaşkın örede dönmesidir.

Memleket gerçeklerini bilen ve gören kimselerin bugün sosyalist görüşleri, sosyalizmin kurtarıcı bir yol olacağına inanmaları, tek kelime ile saflıktır. Bu topraklar üzerinde 40 bin parça köy ve yaşayan kimselerin %80'inin de köylü olduğunu bilmezler mi sanırsınız? Aziz Nesin ve onun gibilerin bilmedikleri, bilmemelikten geldikleri başka.

YENİ İSTİKLAL

Haftalık siyasi tarafsız gazete
Her hafta bol makale ve haberlerle
12 sayfa olarak çıkıyor, 50 kr.
Adres : Cağaloğlu - İstanbul

OSMANLI TARİHİNE AİT

TAKVİMLER

Hazırlayan : NİHAL AT SIZ
FİATI 106 LİRADIR.

TÜRKÇÜLÜĞÜN ESASLARI

Serdengeçti Yayınları arasında 4 cü defa basılan bu eseri de bütün okuyucularımıza tavsiye ederiz.

İsteme adresi : P.K. 353 — Ankara

Bugünün Amerikasına, bugünün Batı dünyasına da bakmıyor bu baylar; baksalar, onları bugünkü medeniyet seviyesine sosyalizmin getirmediğini görür, anlarlar.

Eğer, Türkiyemizde gerçek ve samimi sosyalistler varsa, onları moda ayak uyduran kimseler olarak görmek ve tanımak yersiz olmaz. Yok, başka açılardan kendilerini sosyalizm maskesi altında gizliyerek karanlık emellerini gerçekleştirme-ye çıkanlar söz konusu ise onların sonu da malûm. Yakalarından Türk adaletinin elini kurtaramıyacaklar.

Aziz Nesin bunu herkesten çok ve iyi bilir.

D A V E T

— AT SIZ'a —

Dolu dizgin sür kır atı yigidim,
Bir bayrak altına, bayrak altına,
Dadaşım, Koçağım, Gazim, şehidim,
Bir bayrak altına, bayrak altına.
Tek nesil devamı Oğuz Hakanım,
Toprağı al boyu akıt gül kanım,
Kitleler halinde gelin toplanım,
Bir bayrak altına, bayrak altına.
Yıldız lâle lâle, ay kıvrım kıvrım,
Alev alev olmuş, yanıyor bağrım,
Ayrılık olmasın, gel sen de yavrım,
Bir bayrak altına, bayrak altına.
Elinde oyuncak, kılıçla kalkan,
Taşıma bir sevda, öz milleti an,
Türklüğü dâvete, çaldı borazan,
Bir bayrak altına, bayrak altına.
Binlerce şehidin sende kan ıvar,
Millet âşıktyız, vatan kutlu yar,
Yediden - yetmiş, genç ve ihtiyar,
Bir bayrak altına, bayrak altına.
Şaha kalkın şyine kır-yağız atlar,
Varsın ardımızdan, ürüsün itler,
Durmaym, durmaym, haydin yigitler,
Bir bayrak altına, bayrak altına.

Hayâli Hasan YAVAŞ

İslâm'da Ahde Vefa

Prof. Dr. Şakir BERKİ

Ahde vefa, yani, verilen sözde durmak, yapılan akitlere ve andlaşmalara saygı göstermek insanlar ve hattâ milletler ve devletler arasındaki yakınlık ve daimî münasebetin ilk şartıdır. Ananın kızına, babanın oğluna, kardeşin kardeşe, tâcirin tâcire, her nevi meslek erbabının yekdiğerine itimadı olmayan; verilen sözden hiç bir makul ve mücbir sebep yok iken cayılan; sözlerin çürük bir iplik kadar sağlamlığı bulunan toplumlar da hiç bir nizam ve emniyet ve bînetice, medeniyet mevcut olamaz.

Ahde vefa muasır ve modern iç ve dış hukukta da üzerinde titrenen bir meseledir ki, bu hususları burada izaha kalkışmak sahifeler işgal eder.

Ahde vefanın toplum hayatı için bu kadar önemli ve şumullü tesirini nazara alan İslâm dini, bu hususla ilgili esasları da vaz etmekten elbette vâreste kalamazdı. Nitekim, Kur'anı Kerimde bu meseleyle ilgili âyetler olduğu gibi, Hz. Peygamberin bu âyeti kerimeleri tefsir eden hadisleri de mevcuttur. Biz bu yazıda Kur'anı kerimin âyetlerinden bazılarını kayıtlı yetineceğiz:

Bakara Sûresinin 177 inci âyeti sözlerinde duranların, yani ahde vefa gösterenlerin mükâfatına da işaret buyurarak mealen şöyledir:

(Ahitleştikleri vakit sözlerini yerine getirenler yok mu?... İşte onlar takvaya erenlerin tâ kendileridir.)

Âli İmran sûresinin 77 inci âyeti de aynı konuda şöyledir: «Kim ahidini yerine getirir ve sakınırsa, şüphesiz Allah da o sakınanları sever.»

Mâide sûresinin birinci âyeti bütün müminlere hitaben : «Ey iman edenler bağlandığınız ahdi yerine getirin...» şeklinde, verilen sözde durmayı, akit ve mukavelelerden caymamayı, ahidlere saygı göstermeyi tekrar suretiyle tavsiye ve ihtar etmektedir. Nahil sûresinin 91 inci âyeti andlaşmalardan cayma yasa-

ğını şu mealde ifade buyurmaktadır: (Karşılıklı muahede yaptığınız vakit Allahın ahidini yerine getirin; sapa-sağlam ettiğiniz yeminleri bozmayın).

Akit ve muahedelerin şahsi ve milli menfaat muhasebeleri ile tek taraflı olarak bozulmaması prensibi, modern iç ve dış hukukun ihdas etmiş olduğu bir prensip değildir.

Kur'ânî Kerimde bu hususta da âyeti kerime mevcuttur. Nahil sûresinin 95 inci âyeti bu hususu şöyle formüle etmektedir: «Allahın ahidini az bir bahaya değışmeyin. Sizin için hayırlı olan ancak odur, eğer bilseydiniz...»

Kur'anı Kerim İsrâ sûresinin 34 üncü âyetinde sözden, yapılan vâdden, mukavele ve muahededeki tek taraflı olarak camyanın müeyyidesi olan mes'uliyeti de derpiş eylemiştir: Âyeti kerime şöyle buyuruyor:

(... Ahdi yerine getirin, çünkü ahid hidden cayanlar sorumludur.) (1)

Müminun sûresinin 8 ve 9 uncu âyetleri sözlerinde duranların, akit ve muahedelerden caymayan insanların mükâfatını şu mealde vaat buyurmaktadır: (... Emanetlere ve ahitlerine riayetkâr olanlar Firdevse (2) vâristirler ve Firdevsde ebedî kalacaklardır.)

İslâm dininin ahde vefaya dair olan ve bu gün Avrupa ve Amerkia medeniyetinin üzerinde titrediğı ve asabiyet gösterdiği ahlâk fazileti nesillere sindiresiye öğretilse idi, bazı islâm memleketlerinde mahkemeler ve icra daireleri girift ve korkunç miktar arzeden davâlarla dolup taşmaz ve Devlet mekanizması beyhude masraflara katlanamazdı.

1) Bu sorumluluk modern iç ve dış hukukta da tanzim edilmiştir.

2) Firdevs cennette bir makamın adıdır.

30 Ağustos ve Gençlik

Yazan: F. Cemâl Oğuz ÖCAL

Dünya kaymıyor : Uzak ve Yakın Doğu, Kuzey ve Orta Afrika —yer yer— kan ve ateş içinde... Milletler arasındaki gerginlik ve anlaşmazlıklar, birbirini kovalıyan isyan ve ihtilaller, bir türlü sonu gelmiyen ihtirasların doğurduğu kin ve husumetler; gün geçtikçe dozunu arttırarak normal hayat imkânlarımızı güçleştiren iktisadi ve içtimai buhranlar, bir kelimeyle şu dayanılmaz «huzursuzluk», ihtiyar küremizi temelinden sarsacağa benziyor.

Son günlerde bir «Üçüncü Dünya Savaşı» ihtimalinden bahsedenler, tahminlerini bu çeşitli sebeplere dayamış olsalar gerek...

Öylesine berbat ve kritik bir zamandayız ki, ağzımızın ne tadı kaldı, ne tuzu... Gelin de siz bu istikrarsız, azap ve ıstırap dolu hayattan zevk alın!.. Büyük şâirimiz Hâmit, meşhur beytini şanki bugün için söylemiş:

**Tâd yok gecesinde, gündüzünde,
Ben neyleyeyim bu yer yüzünde?..**

Yalnız bu kadar mı?..

Kuduz Moskoflarla afyonkeş Çinlilerin kızıl istibdadı altında inim inim inleyen 40 milyon bahtsız ırkdaşımızın yürekler acısı hayatını, Asya ve Afrika memleektlerindeki müslüman kardeşlerimizin hürriyet ve istiklâl mücadelesi uğrunda oluk oluk akıttıkları mübarek kanları, imansız ve ahlâksız komünistlerden gördükleri korkunç zulüm ve işken celere dayanamıyarak doğu Berlin'den batıya kaçan zavallı Almanların hazin maceralarını düşününüz bir kere... Hepsi de ayrı bir dert ve ıstırap kaynağı... Kısaca özetlemeye çalıştığımız bu üzücü olaylar karşısında, insanoglunda rahat ve huzurdan eser kalır mı hiç?

Ne yazık ki her gelen yeni günümüz, bir başka huzursuzluğun âmili oluyor. Evet, ülkelerin bir hamlede haritadan silindiği, milletlerin birer uşak haline getirildiği, hürriyet ve mukaddesat mefhumla-

rının ayaklar altına alındığı, milyonlarca bedbahtın açlık ve sefalet içinde kıvrandığı; hülâsa insanların yamyamlaşarak birbirlerini yedikleri korkunç bir devirde yaşıyoruz. Bu bakımdan yirminci asır, insanlık ve medeniyet asrı değil, vahşet ve barbarlık çağıdır.

Tarihin bir eşini daha kaydetmediği böyle nâzik bir zamanda biz, Allaha çok şükür, hür vatandaşlar diyarı olan sevgili yurdumuzda mutlu bir hayat sürüyor, milli birlik ve beraberlik havası içinde düğün — bayram yapıyoruz. Büyük milletimize, kahraman ordumuza, aziz Türk gençliğine kutlu olsun!..

★

Biz 30 Ağustos Zaferimizi, Yunanlılara karşı, bundan 39 yıl önce, bugün kazanmıştık. Evet, gariptir, bugün dahi bizden toprak istemek cüretinde bulunan gafil dostumuz Yunanlılara karşı...

30 Ağustos, nedir?..

Tarihlere geçen her hangi zaferden bir tanesi mi?

Ne münâsebet!.. Onun ne olduğunu, bizim kadar, dünya bilir. Çünkü o, imanın kuvvete, etin çeliğe, hakkın haksızlığa, kegnının otomobile, yaralı sırtında cepheye mermi taşıyan fedakâr köylü kadınının Avrupalı salon kuklasına ve nihayet mütevazı Türk neferinin mağrur düşman generaline müthiş bir galebesidir. Bu itibarla ona bir «Türk hârikası», bir «Türk mucizesi» de diye biliriz.

İnönü'nde Türk subayının zekâsı, Sakarya'da Türk kumandanının dehâsı, Dumlupınar'da Türk askernin hudutstz vatan aşkı; «30 Ağustos Zaferi» ile ebedileşmiştir. 26 Ağustos 1922 de başlayan «Büyük Taarruz» ile, mağrur ve şımarık düşmana en kat'i darbeyi bugün indirdik. En kanlı ihtiraslar, en korkunç plânlar, en menfur emeller, bugün iflâs etti.

30 Ağustos, bir günün, bir neslin

Devamı S. 18 de

Yarınki Türkiye İçin

★

Yazan: Nejdet SANÇAR

Gönüllerinde millet ve yurt sevgisi taşıyan bir çok Türk aydını, yıllar var, yarınki Türkiye'nin rüyası ile yaşıyorlar.

Evet, yarınki Türkiye... Millet ve memleket menfaatlarının üstünde hiç bir menfaatin filizlenemeyeceği, millî şuurla dolup taşan bir Türkiye... Millî varlığımızı tehdit edecek ve baltalayacak, kökü içerde veya dışarda, hiç bir yabancı ve zararlı ideolojiyi, bağrında yaşatmayacak Türkiye... İçinden bir diktatörün veya diktatörler takımının çıkıp yurdu bir çiftlik gibi idare etmeye kalkmasını asla kabul etmeyecek Türkiye...

Öyle bir Türkiye ki; orada dalkavuklar, şarlatanlar, mevki ihtirashıları, midencililer değil; millî şuur ve karakter sahibi, açık ve mert sözlü, fedakâr ve ülkücü insanlar söz sahibidir. Bir Türkiye ki, içinde, milleti iki safa ayırıp birbirleriyle boğuşturaktan çekinmeyecek derecede korkunç hırsların esiri azgın politikacılar değil, memlekete hizmet ateşi ile yanan gönüllerin sahibi siyasiler hâkimdir. Birtakım paravanaların ardında sipere girip yaylun ateşiyle dört yanı sindirmeye çalışan sapıkların değil; bilginlerin, gerçek fikir ve sanat adamlarının, millî şuur sahibi aydınların ışık tutacakları Türkiye...

Pek çok Türk aydınının yıllardan beri rüyasını görmekte oldukları yarınki Türkiye'yi yaratabilecek en büyük manevî kuvvet «millî şuur» olacaktır. Nice zamandan beri bir yandan büyük ve korkunç gafletler neticesi olarak, bir yandan da sistemli ve şuurlu bir şekilde Türkiyemizde kovulmaya çalışılan millî şuur.

Yıllardır büyük bir ustalık ve o derece bir şirretlikle yürütülmeye çalışılan millî şuur yok etme gayreti, hedefine ulaşabilmiş değildir. Aksine, bu yolda türlü hiylelere, maddî ve mânevî her türlü baskılara rağmen, millî şuur, bugün her zaman-

kinden daha çok ayakta bulunuyor. Ne açlığa mahkûm edilmişler, ne hapisler ve zindanlar, ne de birtakım yayın organlarının batarya ile ateşleri, millî şuurun ayakta kalmasını önleyebilmiştir.

Bu şuurla silâhlı binlerle ve binlerle Türk aydını, bugün yurdun dört köşesini doldurmaktadır. Bu aydınlar; sayıca da, kudretçe de, rüyaların ülkesi yarınki büyük Türkiye'nin temelini atacak güçtedirler. Onlar vatansızlığın, milliyetçiliğin, gerçek değerlerin, faziletin çiğnenmeye çalışıldığı günlerde hep itilmişler, hep atılmışlardı. Fakat millî şuur onları her zaman dimdik ayakta tutmuştur. Yine aynı millî şuur, bugün, o binlerce Türk aydınına, bir vazife fikriyle birleştirmektedir.

Bu gerçek aydınlar kütlesinde görülen en büyük eksikliklerden birisi, Türkiyeyi, dizginsiz ihtirasları uğruna veya yabancılar hesabına uçuruma götürmek isteyenlerin karşısında, tek saf haline gelmemek, ge-

M İ L L E T İ M

— Oğlum Nurettin'e —

Bir millet ki, tarihlerin, asırların
Örneği efendisi!...
Bir millet ki, mertliğin, doğruluğun,
Fâziletin tâ kendisi!...
Bir millet ki, küçüğünü severek
Büyüğünü sayarak!...
Bir millet ki, Ortaasyadan
Altaylardan kayarak!...
Bir millet ki, varlığıyla titretmiştir
Yer yüzünü!...
Bir millet ki, Hak için mi
Esirgemez sözünü!...
Milletindir işte benim milletim...
Övünürüm elbette ben!...
Milletindir işte senin milletin...
Övün yavrum elbette sen!...

Zübeyir KOÇ

Milletin Aradığı Gençlik

Bahçıvanın ümidi genç meyva fidanlarındadır. Gölgeleirnden başka ihsanı olmayan akasyalar, parazit bitkiler «odun» luktan ileri gidemezler.

Milletin ümidi gençliktedir. Gençlik... Evet... Ama nasıl?

«Nasıl» ı mühimdir.

Gerçek olduğu kaydedilmeye lüzum göstermiyen gerçek; kuvvetin, zihin ve bedenün işbirliği ile var olacağıdır. Kuvvet bilgi ister, tecrübe

lememektir. Fakat artık durum değişmiştir. Çünkü binlerce Türk aydını, birtakım azgın politikacılarla yabancı emel hiğmetlilerinin yarattıkları tehlikenin büyüklüğü önünde, Türkiye'ye zarar vermek istiyenlerin karşısına bir kaya gibi dikilmenin nasıl bir zaruret olduğunu anlamışlardır.

Tarihin Büyük Türkiye'si fedakârlık, feragat, kahramanlık, fazilet, bilgi ve şuur gibi mânevî harçlardan yapılmış temeller üzerinde yükselmişti. Bugün rüyaları süsleyen ve büyüleyen yarının büyük Türkiye'si de, ancak ve ancak, bu temeller üzerinde yükselir.

Millî şura sahip Türk aydınları, ataların yadigarı Türkiye'nin yeniden tarihteki şerefli mevkiine ulaşması için büyük hamleler yapabilecek kudrettedirler. Toprak ana, millî şeref ve ölmez ataların ruhları, bugünkü Türk aydınlarından bu tarihi vazifeyi bekliyor.

Yarınki Türkiye... Rüyaların büyük ve güzel Türkiye'si...

Fakat hayır. Yarınki Türkiye, artık, rüyaların Türkiye'si olmaktan çıkmalı; hayatın ve gerçeğin Türkiye'si olmalıdır.

Bu büyük ve muhteşem eser için; yarınki kudretli, yenilmez ve ebedî Türkiye için neler, neler feda edilmez ki...

ister, nihayet beden dinçliği ister... Hayır kuvvetinin varlığında sağduyu baştır.

Yarının garantisi bugünün uyanık gençleridir. Fakat bilgi ve tecrübe dağarcıkları boş, sadece bedenen yıpranmamış olmanın verdiği gurur ile, mum ışığının geceyi gündüze çevirebileceğini zanneden gençlerin büyük yekûn teşkil etmeleri ne hazin! Pekmezin tadına aldanıp, tepside boğulanların durumu ne acil! Bunlardan başka, zehir muslukları altında banyo yaparak temizlenme gayreti gösterenlerin durumları ne feci!

Nihayet gafiller... Başımıza gelen belâların çoğu gafletimizden... Gaflet: Düşmana geç diyen nöbetçi... Hâlâ elmalûm, müseccel Aziz Nesin'in kitaplarının kapaklarını kopya ederek (Hem de Azizin köskoca imzası ile) mektep duvarına asan lise talebesi, astıran lise hoca(!) ları var. Gafletin derecesine bakınız!

Misaller torbayı taşıyor: Rengü rûyu malûm; bu topraklarda yetişen üzüm çoplerinin bile sarılmaya kabul etmeyecekleri büyük (amma ne büyük!) gazetelerin yazarlarını ceplerinde taşımının verdiği hazla mest olanlar —iyimser ifade ile— gafil kişilerdir.

Verilen şerbet o anlık nabızlarına göre olduğu için, bir makale yahut bir romanı istinat noktası yapıp, «Çetin şöyle büyük yazar, Yaşar Kemal böyle büyük romancı» diyerek, tıptış tıptış kurt inine giren koyun gibi, meddahlık yapanlar yine iyimse rifade ile gafil insanlardır.

Ağzımıza uzatılan ve uzaktan bal kokan kaşığın, sapı ile gözümüzü çıkarıp çıkarmıyacağını hesap etmeliyiz.

Gençlik... Kabul, fakat gafil değil uyanık gençlik... İstenilen ve özlenileni de budur.

Nejdet SANÇAR

BİR DAMLA SU

NOT : Geçen sayıda 1 inci kısmını neşrettiğimiz Ahmet Er'in şiirinin devamıdır.

Sensin benim şarabım,
Sofram, mezem
Sensin beni sarhoş eden,
Ebediyen.

Sensin benim şarkım
Türküm
Neşem
Kederim.

Sensin benim
Ekmeğim
Aşım
Gözyaşım.

Sen Vatanımın de resi
Vatanımın nehri
Ulusumun damla damla
Dökülen teri.

Sen hayatı dizi dizi,
Doğuran,
Yaşatan,
Öldüren
Hepimizi.

Sen bir damla su;
Çorak ülkeler hükümdarı,
Uğruna kurbanlar kesilen
Sultan.
Dertlere deva
Hastalara şifa dağıtan.

Sen buluttan kanatlarla
Yaklaşıp yere
Ümit,
Bereket,
Hürriyet saçan
Ülkelere.

Sen şarkı söyleyen
Geleceğe.

Sen bahçede gül,

Gülde renk menekşe;
Sen dudakta beste
Yanık çehrede neşe.
Ey! Bir damla su;
Kızların bakracından,
Çam kokulu şabşaktan,
Maşrabadan,
Tastan,
Tuluktan
Şırl şırl oluktan;
Sen Gülübacı pınarından,
Sakaryadan
Murattan,
Sen Anadoludan,
Ana vatandan hey!
Ayrılıp,
Uzaklarda;
Yalnız,
Kimsesiz,
Şimdi burada;
Bir şişenin içinde

★

Evet. Sen!.. Sen!...
Sen ki, engin deniz.
Sen ki, toprakta can,
İçimde vatan.
Sen ki, gökte;
Renk armonisi tülle;
Rakseden
Aşk perisi.
Sen ki, Tanrının sesi
Tanrının sesinde.
Ben de senin esirin
Senin içinde.

AHMET ER

TOPRAKTAN HABERLER

Nejdet Sançar : Bir müddettir Ankara'da rahatsız bulunan dergimiz yazarlarından Nejdet Sançar, 20 gündür Yalova kaplıcalarında istirahat etmektedir. Kendilerine âcil

şifalar dileriz.

Abdülkadir İnan : Diyanet İşleri müşavere heyeti üyelerinden Prof. Abdüladir İnan bir müddet istirahat için İstanbula gelmiş, bu arada idarehanemizi ziyaret etmiştir.

Osman Yüksel : Serdengeçti Mecmuasının sahibi Osman Yüksel de AP listesinde Antalya adayı gösterilecektir. Yüksel'in meclise gireceği muhakkak gibidir. Başarılar dileriz.

M. Zeki SOFUOĞLU

Çankaya sırtlarında günün son ışıkları. Taralı parkta oturanlar güneşin batı ufkuna yavaş yavaş inip gömülüşünü seyre dalmışlar. Uzak-tan gelen davul ve trampet sesleri, sisli ve pırlıtlı ufukların pembe tülleri arkasına gizlenen hayâllere dalmış onları uyandırıyor. Biraz sonra, bandonun yaklaşan gümbürtüsü ile Bozkurt yavrusu Mehmetçiklerin heybetle görünmeleri, hülyâli gönüllere heyecan katıyor: Çankaya köşkünde bayrak töreni var! Bando çalıyor; yağız çehreli, levent endamlı kahraman askerlerimiz muntazam adımlarla yürüyorlar:

**Yılmazsın Türkoğlu, Atan Oğuzdur
Kalbin hiç titremez, süngün yavuzdur!..**

**Tanklariyle, toplariyle gelseler dahi,
Önünde kırılır hasmının pâyi...**

**Kar, bora, fırtına sükûn bulacak
Sana düşmanlar, sana düşmanlar selâm duracak!..**

Evet, bando çalıyor ve askerlerimiz yürüyorlar! Baba - anne, oğul, kız yürüyorlar! Baba - anne, oğul - kız onları heyecanla, hayranlıkla tâkip ediyorlar. Bando köşke kıvrılıyor ve biraz sonra köşk önünde mevki alıyor. Haftanın bu gününde ve akşamın bu saatinde köşk bahçesine misafir alınmıyacağından baba - anne, kız - oğul, töreni nöbetçi kulübeleri önünden seyre koyuluyorlar.

Köşk önünde sert kumandanlar ve silâh şakırtısı. Bandonun, köşk duvarlarında yankılanan heybetti gümbürtüsü... Ve işte, İstilâl Marşımı:

**Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen Al Sansak
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak!**

O benim milletimin yıldızıdır parlayacak;

O benimdir, o benim milletimindir,

ancak...
«Ebediyyen parlayacak yıldızımız» şanlı bayrağımız direğinden yavaş yavaş nazlı nazlı aşağıya süzülüyor. İki asker onu güzelce katlıyorlar. Bir asker bayrağı, ihtiram kolla-

na çıkarıyor. Bir polis memurumuz onu ilk önce hürmetle selâmlıyor ve sonra askerden teslim alıyor. Bu defa da Mehmetçik, keskin bir selâm çalıyor. Bayrağımız emin ellerdedir! Bir gece istirahatle geçecek ve ertesi sabahyine büyük bir ihtiramla, yine törenle direğe çekilecek!

Baba - anne, oğul - kız törenin mehabet, ulviyet ve asâleti karşısında sermest oluyorlar. Adeta vecde geliyorlar. Baba dikkat ve alâka ile seyretdikleri törenin derin mânasını evlâtlarına anlatıyor ve diyor ki:

«Çocuklarım ezelden beri hür yaşamış bir milletin, müstakil bir devletin evlâtları olduğumuz için Allaha hamdedelim. Dua edelim ki, Ulu Tanrı, Türk devletini ilelebet pâyidar kılsın!»

Tören kıtasında dönüş hazırlığı... Yine sert kumandalar... Yine bandonun gür ve erkek sesi :

Annem beni yetiştirdi, bu ellere yol-ladı.

Al sancağa teslim etti, Allaha ısmar-ladı.

Boş oturma, çalış dedi: Hizmet eyle vatana;

Sütüm sana helâl olmaz, atılmazsan düşmana.

Bandonun gür ve erkek sesi, Çankaya sırtlarından yankılanıyor, yayılıyor; sanki mukaddes vatan ufuklarını dört bir yandan çelik kollarla sarıyor. Baba - anne, oğul - kız aynı duygularla duyguludurlar artık...

Buğulanan gözlerinde, alevlenen gönüllerinde aynı şeyler yaşıyor:

Vatanımız, milletimiz, bayrağımız ve anlı - şanlı askerlerimiz!..

Artık güneş son ışıklarını da toplamak, alıp götürmekle meşgul. Alaca karanlıkta tören kıtasının uzaklaşan heybetli silüeti ve davul-trampet sedaları...

Gözler buğulu, gönüller alevli, göğüsler kabarık, alınlar dik!...

Babanın da, annenin de, kızın ve oğulun da kulaklarında tek sedâ, aynı sedâ:

**Yılmazsın Türkoğlu, Atan Oğuzdur;
Kalbin hiç titremez, süngün yavuzdur!..**

Tanklariyle, toplariyle gelseler dahi...

KOMÜNİZMLE MÜCADELE ANKETİNE CEVAPLARIM

— 2 —

Dr. Mehmet Sadettin AYGEN

Milli Türk Talebe Birliğinin çok yerinde bir kararla tertiplemediği komünizmle mücadele anketinin ilk sualine verdiğimiz cevap geçen sayımızda neşredilmişti. Bu yazıda Türkiyede komünistlerin bazan açık, ekseriya sinsi sinsi çalıştıklarını, bu bakımdan komünist tehlikesinin her zaman için varit olduğunu, mücadeleye ara verilmemesi lâzım geldiğini belirtmiştik.

Şimdi ikinci suali ele alıyoruz...
Sual şudur:

— Komünist oldukları mahkeme kararı ile kesinleşmiş kimselerin idari mevkilerde, basında ve eğitim kadrolarında görev almaları büyük tehlike teşkil edeceğine göre bu gibi şahıslara karşı nasıl davranılmalıdır?

— Komünist oldukları mahkeme kararı ile kesinleşmiş kimselerin idari mevkilerde ve eğitim kadrosunda görev almaları katıyyen yasak edilmelidir. Sözleri, yazıları ve hareketleriyle komünizm propagandası yaptıkları sabit olanlar, sonradan dönmüş olduklarını iddia etseler bile, daima tehlikeli addedilmeli, devlet sektörünün hiç bir kolunda vazife verilmemelidir. Bilhassa idareci ve maarifçi olarak çalışmaları asla ve asla tasvip edilemez. Aynı şeyi basın için de söyleyebiliriz. Basın çok büyük bir kuvvet olduğuna göre kızıl kalemlerin, yazılarıyla, halkı zehirlemeleri önlenmelidir. Bu bakımdan basın daima kontrol altında tutulmalı, sicilli ve sicilsiz komünistlerin sızmaları önlenmelidir. Komünizm yayılma parolasında idare, eğitim ve basın çok müymim mevki almaktadır.

Bizde sicilli komünistlerin bazan idari makamlarda yer aldıkları görülmüştür. Fakat bu derhal önlenmiş, zararları asgari dereceye indirilmiştir.

Eğitim sahasında da bazı devre-

lerde sicillilerin yer almış olduklarını ve çok sistemli çalıştıklarını biliyoruz. Bugün bu önlenmiştir. Basında vaziyet daha feci bir manzara gösteriyor. Türkiyede sicilliler daima basın kadrolarında yer almayı tercih etmişlerdir.

Şunu hatırlatmak isteriz ki komünizm Türkiyede, Nâzım Hikmet ve arkadaşlarının tevkifi ile muazzam bir darbe yiyince, gizlilik prensibini esas olarak ele almıştır. Onun için tehlike asıl sicilsiz olanlardan geliyor. Bugün bir çok sicilsizin her sahada çalıştığı, bir çoklarının kilit noktalarına yerleştikleri maalesef hakikattir.

Sicillilere hiç bir sahada aman vermezken yapacağımız en mühim işlerden biri de sicilsizleri ortaya çıkarmak ve bu suretle mücadeleyi tamamlamaktır.

R Ü B A İ

Ferhad benim, Karem ben, Emrah benim
Yoksullara, öksüzlere hemrah benim..
Ey yâr; saraylar sana, yollar benadır..
Tutmaz mı yetim elimden, Allah, benim...

ARIF NİHAT ASYA

Babıali Komünistleri

[Romancı ? Kemal Tahir]

Sene 1938.

Yavuz gemisi içinde bile komünizm propagandası yapıldığını hissedenden Donanma Komutanı derhal tetkik ve tahkikata başlıyor, bazı gedikli ve erlerin dolaplarında Marks, ihtilâl ve komünizme dair kitaplar buluyor.

Artık anlaşılmıştır ki komünizm, Türk varlığının kalbi ordumuza sirayet ettirilmek isteniyor, memleket hainleri melûn emellerini en kestirme yoldan tahakkuk peşindedirler.

Sanıklar teker teker yakalanmışlardır. Onları muhakeme edecek heyet şu zevattan teşekül etmiş bulunuyor:

Başkan : İhtiyat Filo Komutanı Albay ERTUĞRUL.

Askeri hâkim: Salih Koniman.

Binbaşı : Rifat Özdeş.

Binbaşı : Kemal Baykurt.

Binbaşı : Ethem Çeviker.

Sanıklar ise şunlardır:

Er : Haydar.

Üstçavuş : Seyfi.

Çavuş : Mehmet Ali Kanten.

Üstçavuş : Nuri Tahir (Kemal Tahirin kardeşi).

Üstçavuş : Hüseyin Avni Durugün.

Deniz şubayı namzedi : Nâzım Hikmet.

Gazeteci : Kemal Tahir.

4 — 5 — 15 — 20 ve 30 yıl olmak üzere muhtelif cezalara çarptırılan bu şahıslardan Kemal Tahir de tam 15 yıla mahkûm edilmişti.

İlk şöhretini Yedigün sayfalarında hikâyeler neşretmekle yapmış olan bu zat, mahkûmiyetinden 2 yıl önce çıkardığı (Namık Kemal için diyorlar ki) isimli eseriyle ve maruf komünistlerden Ahmet Cevat — Suat Dervişle çıkardığı (1936 Modeli

Gençler ve zavallı Peyami Safa) isimli kitaplarıyla daha o günden rengini belli etmiş, Namık Kemal ve Peyami Safanın şahsında, vatanseverliğin korkusuz bir düşmanı kesilmişti.

1938 yılının Mayısından sonra tevkif edilip de Konya cezaevine sürüldüğünde Türk gazetelerinde şiirleri altına uydurma isimler konarak neşredilen Nâzım Hikmet gibi, Kemal Tahirin de roman ve hikâyeleri altına (Bedri Eser) ve (Nurettin Demir) isimleri konarak hapisyanede bile o gazeteler vasıtasıyla beslenmekte devam edilmiştir.

1950 de umumî aftan istifade ederek serbest bırakılan Kemal Tahir, Babıalide eski dostlarından ziyade ciddi eserler yaymakla tanınan Remzi Kitabevinin sempatisini çekmiş ve 15 yıllık mahkûmiyet kararını taşıyan bu isim büyük bir gaflet ve şaşkınlığın neticesi olarak Remzi Kitabevi neşriyatları arasına karışmıştır.

Kemal Tahire geçen yıl (Roman) mükâfatı münasebetiyle rey verilmiş olmasına rağmen asla bir değer olmadığını gafil dostlarından gayri herkes bilir.

Şu anda VATAN gazetesinde bir romanı tefrika edilen Kemal Tahir, bir kaç yıl önce ideoloji arkadaşı Aziz Nesinle kurduğu Düşün Yayınevinin sahibi bulunmaktadır.

Son yıllarda bir (Köy edebiyatı) adı altında köy gerçeklerimizi bayağı ve küfürbaz bir dille kaleme alan Yaşar Kemal, Orhan Kemal, Fahir Baykurt, Mahmut Makal gurubunun en velût ve itiraf edelim ki bütün bir boş ve kofluk içinde en istidatlısı sayılabilir.

Nazımdan bir mektup

Nazım Hikmetten Vâ-Nû ya mektup

Son Havadis gazetesinde tefrika edilmekte olan (Türkiyedeki Komünist Hareketleri) yazımızdan dolayı gelen yüzlerce mektup arasında da bir çok şeyler sorulmaktadır.

Bunlardan bir tanesi, Nâzım Hikmet'in Vâlâ Nurettin'e gönderdiği bir mektup varmış, doğru mu, doğru ise niçin neşretmediğimizi soruyor?

Evvelâ şurasını hatırlatalım, tefrikada en küçük teferrüatlara kadar inilmiş değildir.

Okuyucumuz mademki bu hakikatten biraz da olsa malûmattar imiş, mektubun aslını buraya aynen naklediyoruz..

Nisan 1950

Kardeşim Vâlâ,

Mektubunu aldım, hemen cevap yazıyorum. Senin mektubunu almadan önce, İstanbul ve Ankaradan bazı mütefekkirlerin benim namıma Cumhurbaşkanı nezdinde müracaatta bulduklarını bu günkü gazetelerde okumuştum. Bu haberler, sadece şahsım hakkında olmalarından ötürü değil, fakat adalet ve hakikat meşalesini yüksekte tutmak hususunda memleketin mütefekkirlerinden bazılarının göstermiş oldukları cesaret bakımından, beni son derece memnun etmişlerdi.

Tıpkı senin gibi ben de milletimin millî şuuru ve akhşelimi neticesi olarak hakikat ve adaletin tecelli edeceğinden ümidimi kesmemiş bulunuyorum. Dolayısıyla ben 8 Nisanda bu açlık grevine ümitsizlik ve kaygı ile değil, fakat tamamen ümitvar olarak başlayacağım. Dâvanın uğruna da âlsem bile, son nefesime kadar ümitle yaşayacağım.

Her ne olursa olsun sen de cesur ve ümitvar olmalısın. Bilhassa sen Vâlâcığım, sinirlenmemeli ve üzüntü ile sıhhatini bozmamalısın. Düşün

ki ben çok ümitliyim. Ben adalet uğruna çalışmanın saadetiyle doluyum. Ve her şeyin üstünde de, ölsem bile günün birinde adaletin tecelli edeceğine kani bulunduğum için mes'udum.

Şunu hatırla ki ben intihar etmiyorum. Benim hayatımı tehlikeye koyuşumun sebebi şudur ki, kanuni haklarımı elde etmeğim ve bu on üç yıllık haksızlığa son vermeliğim için artık bu son çareden başka hiç bir yol kalmamış olmasıdır.

Seni kucaklarım. Her şeye rağmen yakın bir gelecekte birbirimize kavuşacağımıza eminim.»

Nazım HİKMET

NOT : Vâlâ Nurettine yazılan bu mektubun aslı Türk gazetelerinde değil, Amerikada neşredilmekte olan Komünist Dail Worker gazetesinde neşredilmiştir.

Neşir tarihi ise 4 Mayıs 1950 dir.

Bundan da anlaşılıyor ki, Vâ - Nû, mektubunu Türk gazetelerine değil, bir komünist gazeteğe göndermek suretiyle neşrettirmiştir.

İLÂNİ AŞK

Bıraktım pembeyi moru,
Şevk denizlerim dalgalı...
Ne kutup yıldızı, ne saman yolu,
Göklerim fırtına, şimşekler dolu,
Bulutlarım koşmuyor benim...
Aşk ve iman gürüldeyenim
Rahmetler boşanıyor içimden.
Kimden çekinirim, korkarım kimden?
Kulu kul bilirim, ne de överim,
Allahımı severim.

Dr. TEVETOĞLU

Büyük Zafer

A. Neş'et DİNÇER

Büyük Atatürk'ün «Türk milletinin hürriyet ve istiklâl fikrinin lâ-yemut âbidesi» diye vasıflandırdığı zaferimizin 39 uncu yıldönümünü kutlamanın sonsuz saadeti içindeyiz.

Türk milleti, hürriyet ve istiklâle âşık bir millettir. Onun bu hasletini anlayamayanlar daima hüsrana uğramışlardır. 1071 yılının Ağustosunda Malazgirt'te Alpaslan'dan aldıkları dersi unutan düşmanlarımıza, yeni ve kendileri için acı bir dersi, bundan 39 yıl önce bugün Atatürk vermişti. Asırlarca hür yaşamış, İmparatorluklar kurmuş ve tebaası olan milletlere adalet ve eşitlikte hükmetmiş olan koca Türk milleti, eşareti kabul edemezdi; bu gerçeği, istiklâl savaşımızdaki mucize belâğ bir surette ifadeye kâfi değil midir ..

Müttefikleriyle Birinci Cihan Harbinden mağlûp olarak çıkan ve ordusu terhis edilmiş, kolları Sevr Muahedesinin zincirleriyle bağlanmış, vatanı yer yer işgal edilmiş bulunan Türk milletinin, düşmanı yenip yeni ve hür bir devlet olarak ortaya çıkması mucize değil de nedir?

Dünya durdukça milletimizin iftihar kaynağı olacağından asla şüphe bulunmayan Büyük Zaferimiz ve ona takaddü meden günlere kısaca bakalım:

22 gün 22 gece devam eden zaferimizle sonuçlanan Sakarya Meydan Muharebesinden sonra, düşman ordusu, kuvvetlerini iki grupta toplamıştı. Büyük ve kuvvetli grup Afyonkarahisar — Dumlupınar; diğer önemli bir grup da Eskişehir bölgesinde bulunmaktaydı. Ayrıca bu iki kuvvetli grubun arası ve yanları tâli kuvvetlerle beslenmiş durumdaydı. Bütün mevzileri tahkim ederek bir İngiliz kurmay heyetinin raporuyla «aşılmaz» hîgına inandıkları siperlerinin gerisinde düşman, müsterih beklerken, Atatürk, Türk ordusunu büyük bir taarruza hazırlamaktaydı.

İmkânsızlıklar içinde ve muarızların yıkıcı tenkitleri arasında 30 Ağustos Zaferini kazanacak bir ordunun kısa zamanda vücuda getirilişi, gerçekten büyük bir başarıdır.

Nihayet 26 Ağustos sabahı, fecirle beraber kahraman topcularımızın açtığı ateşle Büyük Taarruz başlıyor. Hemen bütün kuvvetlerimizin, düşmanın Afyonkarahisar civarındaki, hassas noktasına teveccüh eden taarruzu, kısa zamanda geliyor. Dört gün içinde düşmanın bütün cephesi çöküyor ve ordusu 29 Ağustos 1922 akşamına kadar Aslıhanlar civarında Türk ordusunun ölüm kasırgasına alınıyor. İşte Atatürk'ün beklediği bu andır. 30 Ağustos güneşi, Aslıhanlar sırtını aydınlatıren Baş kumandanların bizzat idare ettiği iki ordu, bir ölüm — kalım savaşına tutuşmuşlardı. Allah - Allah nidalarıyla inleyen ovada tarihin bir eşini kaydetmediği kanlı bir muharebe oluyordu. Ordusuz köyleri yakıp - yıkmak ve silâhsız kadınlara ve çocuklara işkence yapmakta pek usta olan düşmanın, Türk süngüsüne karşı durmakta pek o kadar mâhir olmadığı görülüyordu. Kalbi istiklâl aşkıyla yanan Mehmetçik ise düşmana göz açtırmıyordu.

Atatürk'ün yardımcı kumandanlarla hazırladığı dâhiyane plân, tatbik edilmişti. Düşman başkumandanı dahil, binlerce esir almış, binlercesini sahip çıktıkları kendi öz vatanımızda yerlere sermiştik. Geri kalanları ise ardına bakmadan Akdenize doğru kaçmağa başlamıştı.

Böylece Ankaranın balını yemeğe gelen gafiller, tam manasiyle hezimetle uğratılmışlardı. Kazandığımız bu askeri zafer ve diplomasi alanında devam eden başarılarımızla bu günkü hür ve müstakil cumhürriyetin bekasını sağlamış olduk. Bu sonuç, nice bin şehidin kanı, nice koç yigidin alın teriyle kazanıldı. Fakat, 30 Ağus-

tos zaferi, kan ve alın terinden çok, dehâ ve zekânın eseridir.

Milletçe çok müreffeh yarınların eşliğinde ve mesut olayların hamlesi içinde bulunduğumuz bu günlerde böylesine büyük bir zaferin kutlanmasına bize kısmet eden Tanrıya şükretmekteyiz. 30 Ağustosunu yaratan Türk milleti ve onun kahraman ordusu demokrasi nizamının kurulması savaşını da elbette zaferle sonuçlandıracaktır.

Yazıma son vermeden vatan ve istiklâl için can veren bütün şehitlerimizi rahmet ve gazilerimizi sevgiyle anarım.

Tanrı Türkü korusun ve yüceltsin. Hürriyet içinde idrak ettiğimiz bu büyük zafer bayramı, hepimize kutlu olsun...

A. Neş'et DİNÇER

ALLAH BİZİMLEDİR
TÜRKİSTAN

İkinci Dünya Harbinin içinde Avrupa'da Türkistan ordusu kurulmuştur. Bu ordunun bütün personelini, Türkistan'dan, Ruslar tarafından zor ile askere alınan ve Alman cephesine sürülen Türklerden teşkil etmiştir. Almanya'da faaliyete geçen «MİLLİ TÜRKİSTAN BİRLİK KOMİTESİ» nin gayretli çalışmaları neticesinde «MİLLİ TÜRKİSTAN ORDUSU» meydana getirilmiştir.

Milli Türkistan Ordusu: Şark cephesinde Alman ricatinin yüzünü ağartan STALINGRAT sokak muharebelerinin hakiki kahramanlarıdır. Balkanlarda, Polonya'da ve Ukrayna'da komünist çeteleriyle yaptığı gerilla savaşları çok meşhurdur.

Milli bayrakları altında dövüşen Türkistan Ordusunun kullandığı karkart ve pazubentlerde «ALLAH BİZ BİLÂN - TÜRKİSTAN — Allah bi-

zimledir - Türkistan» ibaresi yazılıdır. İbarenin bulunduğu zemin içinde bir cami kabartması vardır.

İkinci Dünya Savaşının sonunda, «Milli Türkistan Birlik Komitesi» âzaları ve «Milli Türkistan Ordusu» nun bütün yiğitleri İngiliz, Fransız, Amerikan kuvvetlerine esir düştüler. Ruslara esir düşenlerin âkıbetleri meçhuldür. Fakat bu ordunun bütün askerlerini, İkinci Dünya Harbinin galipleri, savaş sonunda hiç bir devlet ve millet tarafından kabul edilmemesi ve iitica hakkı verilmemesi karşısında Ruslara iade edilmiştir. Rusya'ya iade edilen bu kahraman Türkler «HÜR DÜNYA» nun gözleri önünde Sibiryâ çöllerinde binbir işkence altında öldürülmüştür. Millî Türkistan ordusunun mevcudu 180 bin kişidir.

Ziyaeddin BABAKURBAN

Anadoluda Milliyetçilik Anlayışı

Yazan : Rahmi YALIN

Anadolunun vefalı evlâtları, tarifini bilmemekle beraber, büyük bir ekseriyetiyle muhafazakâr birer milliyetçidirler. Örf ve âdet haddelerinden geçmiş ve Anadolu'nun kendi malı olduğuna inanmış, bunun bir avuç toprağını dahi kimseye vermemiş, yemin etmiş insanlar... Ve bu topraklar üzerinde yaşayan, kendi gibi düşünen herkesi sevip sayan, onların kılına bile dokunulmasına razı olmayan vefâkat ve fedakâr kitle... İşte Anadolu'nun milliyetçiliği. Artık bundan ötesi, ilmi kâhplara bu potaya dökülüp milliyetçi hüviyeti ona göre verilsin.

Anadolu çocukları milliyetçidir. Fakat bir de bizim bildiğimiz mânâda otuz milyona yakın bir kitleyi millî duygu ve düşünceler etrafında yekvücut olarak toplama ve toplama anlamı karşısında Anadolu'nun anlayışı başkadır. Çünkü böyle telkin edilmiştir. İçimizdeki bozguncular böyle anlatmışlar, böyle öğretmeye zorlamışlardır.

Atatürk devrinin milliyetçilik ruh ve prensiplerini İnönü devri maalesef tam aksi istiamete çevirmiştir. Hasan Âli Yücelin Maarif Vekilliği devresinde ise bu aleni bir düşmanlık haline getirilmiştir. Milliyetçiliğin komünizme karşı şahlandığı 3—4 Mayıs 1944 teki tek parti iktidarının davranışı, milliyetçilere işkenceler yapıp tabutluklarda ve zindanlarda inletilmeleriyle milli gayeler adamakıllı sendelemişti. Hele İnönü'nün 19 Mayıs 1944 nutku artık bu memlekette milliyetçilik fikrinin dağlanmasına sebep olmuştur.

Çünkü o devrin idaresi ile onların kafaları başka ideoloji ile dolu olan köle gazeteleri müthiş isnat ve damgalar icat etmişlerdir : Irkçı — Turancı.

Şimdi Anadolu'da, herhangi bir toplulukta milliyetçilik lâfı açtınız mı, herkes yan gözle sizi bir süzer. Bu süzüşün arkasındaki düşünce :

Irkçı mı, Turancı mı? İstifhamdır. Zira bunu o kadar sistemli işlediler ki, kökleşti ve galiba zor sökülecek.

Komünistlerin ve zümre tahakkümü kuranların 1939 la 1950 arasındaki tutumları bizim milliyetçilik anlayışımızın tamamen zıddı idi. Nitekim (DAMGALAMA) sistemi yalnız milliyetçilere Irkçı — Turancı denmekle kalmadı. Milleti sınıflandırmak ve onlar ihakir görmek gibi tamamen tahakküm zihniyetinin tatbikatına geçildi.

Misallere benim memleketim olan Güneyden başlayalım. Atatürk'ün (Eti Türkleri) olarak hüviyetlerini meydana çıkardığı Anadolu'nun kadim sakinlerine (Fellâhlar) denildi. Onlar (Arapuşağı) damgasıyla bir kat daha hakir görüldü. Ve parya muamelesi yapıldı. Onların selâmlaşmayı dahi zül addeden bu zümre tam bir tahakküm kurmuştu. Bu vatandaşlardan bir muhtarın 1953 te askerlik şubesine verdiği yedek subay tekmili hayli düşündürücüdür: (Bugüne kadar bize böyle bir hak tanınmadığı için mahallemizde yedek subay mevcut değildir) diyen muhtarın içinde bulunduğu duygu her halde aşağılık duygusundan başka bir şey değildi. İşte bizim milliyetçiliğimizin taban tabana zıt olduğu bir kavram.

Bu, şarkta daha feci bir tatbikat şekli almıştır. Meselâ Elâzığın Palu taraflarındaki vatandaşlarımız aynı devrin zihniyetlerine mahkûm olmuşlardı. Bunlara (ZAZA) diyorlardı. Hakir tarafı da bir yakıştırmaca idi: (Zaza — Allah kökünü kaza) ve senelerce vatandaş bu tatbikatın zebunu oldu.

Doğu illerinde aynı zihniyet... (Kürt) ler dediler. İnsan haysiyetine gösterilmesi lâzım gelen hürmet ayaklar altına alınarak (Kürt ne bilir bayramı, lâk lâk içer ayranı) diyecek kadar ileri gittiler.

Zümreciler Karadeniz halkına

DÜNYA KİLİSELER BİRLİĞİ

«National Christian Council
Comittee»

Tarih boyunca hırsitiyanlığa sadık kalan kilise, bağlı bulunduğu dine ve O'nu cihan şümül bir din haline getirmek için bu sefer de, «Dünya Kiliseler Birliği» adı ile birleşerek dinine ve prensiplerine hizmet etmektedir.

Dünya Kiliseler Birliği, yalnız dini bir müessese olmakla kalmayıp, aynı zamanda —Hiristiyan dininin prensipleri mucibince— vatan cüda milletleri, fakr-u zaruret içerisinde bırakmamak için de, onlara maddi ve mânevî yardımda bulunmaktadır.

Bugün, Türkistan Türk mültecilerinin, ana vatan Türkiye'ye kavuşması bu müessesenin gayretiyle olmuştur.

Türkistan gibi vatanını, varını -yoğunu terk, Taklamakan barkanlarını kateden, Tibet'in soğugunda donan ve tabiatın her türlü sillesini

(LÂZ) dediler. Ve damgayı vurdu- lar : (Lâz ? Kaz). Çerkeslere (At hırsız) diyecek kadar şuurlarını kaybettiler.

Kısaca, Anadoluyu bölgelere ayıran zümreciler vatandaşları sınıf sınıf böldüler, hakaretlerin envanı tatbik ettiler.

Anadolunun milliyetçilik anlayışını bu zaviyeden görmek ve ona göre tedbir almak lâzım. Milliyetçi ülküdaşlarıma düşen en büyük vazife budur. Kardeşlerimizi zümrecilerin damgalarından temizleyelim. Onlara şerefli milletimizin asil birer ferdi olduklarını söyleyelim, iyice bilsinler ve çocuklarını da böyle aşâğılık duygusundan âzâde olarak millî gurur ve sürur ile yetiştirsinler.

Bu, pek de zor olmasa gerek. Zira baksanıza, yetmiş iki buçuk milletin sergüzeştçilerinden gelen Amerika- da (Milliyetçilik) taassup derecesinde ikame edilmiştir. Bizimki sadece zümrecilerin vurduğu damgaları iptal etmekten ibaret.

Tanrı Türkü korusun.

çeken ve hem de kızıl kurşunundan kurtularak Keşmir'e iltica eden bir insanın, nesi olabilirdi ki? Ve bu şartlar altında nasıl kardeş Türkiye- nin kucagına düşebilirdi ...

Keşmir'de bize ilk defa yardım eli uzatan yine Dünya Kiliseler Birliği oldu. Neler, yardım yapmadılar ki; yiyeceğimiz tuzdan giyeceğimiz çoraba kadar... Ve nihayet Keşmir'den Türkiye'ye hicretimiz esnasında verdiği yol paraları...

Geçenlerde gelen 19 kişilik Türkis- tan Türk mültecilerini de gene bu müessese, taa, Haydarabat'tan (Hindistan) İstanbul'a kadar, PAN AME- RİKAN firmasına ait bir uçakla getirip bıraktılar. Gelen ırkdaşlarımız, Türkiye'ye kavuşmanın sevincini evvelâ Allaha ve sonra da bu mües- seseye borçluyuz, diyorlar.

Bugüne kadar, yalnız ve yalnız Türk dünyasını Türkiye sanan batılıların, artık Türkiye dışında da bir Türk dünyası olduğuna inandıkları su götürmez bir hakikattir. Nitekim, bunun en güzel örneği Dünya Kilise- ler Birliği tarafından verilmiş bulu- nuyor.

Dünya Kiliseler Birliğinin, bu ha- reketinden kızıklar ve uşakları hoş- lanmıyacaklardır. Belki de O'nu çe- şitli damgalarla damgalamak isteye- ceklerdir de...

Son yıllarda gelen Türkistanlı Türk mültecileri, Dünya Kiliseler Birliğine minnettar ve müteşekkir- dir...

Hızır Bek GAYRETULLAH

HÜRRİYET UĞRUNDA DOĞU TÜRKİSTAN

KAZAK TÜRKLERİ

Yazan : Hasan Oraltay

1414 Sok., Nu. 18-A Kahramanlar —
İzmir adresinden 750 kr. mukabilinde
istenebilir.

★
H Ü R Y O L

Haftalık Siyasi ve Aktüel Gazete

4 büyük sayfa 25 kuruştur.

Abone şartı : Senelik 12 lira

İdare yeri : Gaziler Caddesi, Marma-
ra pasajı, Nu. 12 — İzmir

Derdin Büyüğü

Memleketimizde halledilmesi gereken büyük dertlerden biri de partiliktir. Çünkü partililik, memleketimizde daima şahsi menfaatler uğruna kötüye kullanılmıştır. Yani demokratik idarelerdeki anıyaştan uzaktır.

Bu derdi doğuran iki sebep vardır: Birincisi, partilerin kendi menfaatları için çalışmalarınıdır. Memleketimizi bugünkü duruma düşüren en mühim sebeplerden biri de budur. İkincisi ise, memleketimiz halkının cahil olması ve bu sebeple partilerin yaptıkları yalan yanlış vaadlere kanmalarınıdır.

Bu büyük derdin halli, sebeplerinin ortadan kaldırılmasıyla mümkündür. İkinci sebep, inkılâp hükümetimizin ele alması ile hal yoluna girmiş sayılabilir. Bu hayırlı teşebbüsün çok iyi bir netice vereceğinden ümitliyiz. Fakat bu hayırlı teşebbüsün yanında, daha mühimi olan birincisi olduğu gibi durmaktadır. Eskiden kendi menfaatları için, başkalarının kuyularını kazan, kardeşler arasında kinli bir ikilik yaratan partiler, şimdi de aynı şeyler için hazırlanmakta görülmektedir.

Eğer partiler bu cins mahlûklardan temizlenmezse ve yarın memle-

ket idaresi yine böylelerinin eline geçerse, eski halin tekrarlanacağı muhakkaktır. Çünkü yine aynı cins mahlûklar aynı gayelerle çalışacaklar ve yine ibr takım vaadlerle milleti kandıracaklardır.

Bu hal böyle devam ederse ve memleket idaresi yine böyle mahlûkların eline geçerse, yarınımız aydınlık olabilir mi? Onun için geçirdiğimiz acı günleri unutmamak lâzımdır. Bu da, kendi menfaatlarından başka bir şey düşünmeyen insanların yalanlarına kanmamakla mümkün olur.

Memleketi yükseltecek olanlar, şüphesiz ki, milli menfaatları her şeyin üstünde tutan milli ruh sahibi milliyetçilerdir. Memleketin hayrı için bizim en büyük dilek ve temennimiz, kalbden arzumuz, partilerimizde milli ruhla dolu milliyetçilerin hâkim olmalarıdır. Hele milliyetçilerin bir parti etrafında toplanması?... Böyle bir parti kurulsaydı, memleket idaresi bu sağlam ellere verilseydi, artık yurdumuzun kalkınması şüphe götürmez bir gerçek olacaktır. İşte o zaman bu memleket, Moskofu ezen eski büyük Türk memleketi olacaktır.

Yazan: İlhan LOSTAR

Türkiyedeki Komünist Hareketleri

İlhan Darendelioğlunun Son Havadis gazetesinde Afrika'da edilmekte olan [Türkiyedeki Komünist Hareketleri], 20 Eylülde 250 sayfalık bir kitap halinde çıkıyor. Halen piyasada kâğıt bulunmadığı için pek az basılan bu kitabın tevzii de yapılamıyacağından almak isteyenlerin şimdiden müracaatı. 6 Liradır. Posta pulu - Havale karşılığı veya ödemeli gönderilir: Posta K. 30 Beyazıt - İstanbul

Aziz Nesin, Solculuk senin mas- kendir amma, Millet altındaki rengi biliyor

Hayrani ILGAR

Yazıları ile komünizm propagandası yaptığı için Örfi İdare muhakemesinde sanık olarak bulunan Aziz Nesin'in, 22/8/1961 tarihli celsede: «Ben soldayım. Memleketin selâmetini solculukta buluyorum. Böyle olmakla iftihar ederim» dediğini gazetelerde okuyunca acı acı güldüm ve kendisine hak verdim. Türkiye'de ve bir askerî muhakeme huzurunda bu sözleri iftiharla söyleyebilen Aziz Nesin'in cesaretine hayret etmemek lâzımdır. Bu olayda hayret edilecek taraf; kendisinin üniformalı kimseler karşısında olduğunu unutmuş bulunmasıdır.

Aziz Türkiyemizde ileriden beri savaş halinde olan iki ideoloji vardır. Bunlar Milliyetçilik ve Komünizm'dir.

1944 — 1945 yıllarında N. Atsız beyin İ. İnönü'ye neşrettiği iki açık mektupla aleniyete dökülen Milliyetçilik — Komünizm mücadelesi, Hasan Âli Yücel — Kenan Öner muhakemesiyle, o gün için bir neticeye bağlanmış gibi gösterilmek istenmiş ise de, bu muhakeme sonunda komünizm cephésinin uğradığı hezimetle mukabil maalesef, milliyetçiler hâlâ yarası kapanmayan taarruz ve darbelere muhatap olmuşlardır. Fakat Türk milletini maddî acılara aldırmaz, umursamaz. Bunun içindir ki, bu devrede milliyetçilere yapılan maddî işkencelerden bahsetmek istemiyorum. Türk milliyetçiliğine asıl darbe mânevî olmuştur. N. Atsız beyin açık mektubu üzerine, zamanın Reiscumhuru tarafından yapılan radyo konuşmasından sonra, bu konuşmayı bir işaret olarak kabul eden ve fırsat belkiyen solcu basının günlerce, aylarca milliyetçilik aleyhinde yaptıkları hayasızca neşriyatın

açtığı yaralar, bugün bile terütazedir ve bu yaraların kapanması için, çok, hem de pek çok mücadele yapmak lâzımdır. O günkü menfi neşriyat o kadar kuvvetli ve devamlı yapılmıştır ki, nerede bir kimse: «Ben milliyetçiyim» dese «Ha! Demek sen de IRKÇI ve TURANCI'sın?.. Yani, insanların kanlarını tahlil ederek ve kafataslarını ölçerek Türk olup olmadıklarını anlarsınız» sözleriyle arşılaşmaktadır. O günün salâhiyet ve söz sahibi kimselerin, kendilerini haklı göstermek için seçtileri bu yol; Türk milletini seven kimselerin seçecekleri bir yol olamaz.

İşte, bir memlekette komünistlere komünistlere bu kadar müsamaha gösetrilir, ellerinden tutulur ve önlerine dikilen manialar kaldırılırsa ve buna mukabil bu memleketin öz evlâdı olduğu için yalnız ve yalnız yurdu, milleti için kalbi çarpan ve bu gaye ile mücadele eden kimseler toplanır, haksız fikir hücumlarına muhatap bırakılır ve daima ezilmeleri için çalışılırsa elbette ki, Aziz Nesin gibi kimseler (Ben solcuyum, bununla iftihar ederim) der.

Yeni Anayasamızın hazırlanıp kabul edilmesinde bile, milliyetçi basın ile üniformalı ihtilâlcilerin milliyetçilik mevzuunda ne kadar mücadele etmek zorunda kaldıkları gözden kaçmamıştır. Üniformalı ihtilâlcilerin bu hareketleri daima şükranla yâdedilmeğe lâyıktır.

Peki, bu savaşın sonu ne olacak? Neticeyi tahmin etmek hiç de zor değil... Bir tarafta Allahsızlar, diğer tarafta milletini ve memleketini seven iman sahipleri... Geç de olsa, Allah ne tarafta ise, o tarafın galip geleceği muhakkaktır.

zaferi değildir. O, şanlı bir târihin, şahlanmış bir gururun, nesilden nesle taşıp gelen bir hürriyet aşkının çocuğudur. Bu gürbüz çocuk, nasırlı elinde ve elemli gözünde «Türk» ü ifade eden «Anadolu köylüsü» nün asil ruhundan doğdu. Dünyada hiçbir kaynak, ondan daha coşkunu çağlayamaz. Biz oradan kaynadık, biz o rûhu, o ölmez «Kuvvâ-yı Milliye Rûhu» nu taşıyoruz. Bugün her Türk'ün bir parça Mustafa Kemâl ve birer Mehmetçik kesilmesinin sebebi işte budur.

Ey Türk genci!

Senin muhteşem tarihinde sayısız zafer destanları vardır. Fakat 30 Ağustos Zaferi, Çanakkale müstesna, bu destanların hiç birine benzemez.

dikkat ve gururla oku!.. Bu destandaki altın mısraları, altın çiviler halinde, beynine çak!.. Onu, hiç bir zaman, unutma ve unutturma!.. Her sabah gözlerini açtığın vakit, sana bu mesut günleri yaşatmak için ölüme göz kırpmadan atılan, mübarek şehitlerini hatırla!.. Onlar, inandılar, döğüştiler, öldüler... Bıraktıkları büyük ve mukaddes emanetin bekçisi, milletin ümit ve istikbâli sensin!..

Türk oğlu!..

Biliyorsun ki, «Su uyur, düşman uyumaz.» Bu itibarla, bir Mehmetçik gibi, daima uyanık ve tetikte bulun! Zira, bir gün, o kahraman şehitlerin öz evlâdı olduğunu ispat etmek durumuna düşebilirsin. Unutma ki, yarının «Büyük ve Mes'ut Türkiye»sini kurmak vazifesi de sana düşüyor. Bu durum karşısında ne kadar çok çalışmak ve ileri hamleler yapmak gerektiğini —bir an bile— hatırdan çıkarma!.. Şerefli vazifeni yaparken Allahına ve kendine güven!.. Milliyet ve mukaddesatına dört elle sarıl!.. Haydi arslanım, yolun açık, zafer bayramın kutlu olsun!..

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

«İdeal için ızdırap çekmek zevktir»
derdi.

61 yıl göğsünü ızdıraplara gerdi.

Bu mutlu ızdıraplar öyle meyveler
verdi

Ki, zihinlerde güneş Peyami adlı ışık.

★

Bu ışık götürecektir milletimizi Tur'a

Bu ışık çevirecek bütün yurdumu
nura.

Milletim kavuşacak bu ışıkla huzura.
İçimizde bir ateş Peyami adlı ışık.

★

«Ebedî olma şartı milli olmaktır»
derdi.

Buna veciz örneği kendi hayatı verdi
Kuvvetli bir Türkiye özlemiydi tek
derdi.

Oldu ülkümüze eş Peyami adlı ışık.

★

Koca tarih önünde içi içini yerd

Farabî, İbni Sina batıda ne gezerdi.
Çağlar boyu bu Türkler Avrupa'ya
nur verdi.

Sonradan milletimiz bu nura baş
çevirdi.

★

«Batıdan aldığımız kendi verdikleri-
miz»

Milliyetçi olalım bizi bir bilelim biz.
Tarihten devşirilsin arza serdikleri-
miz.

Türk mayası pas tutmaz, pasları si-
lelim biz.

★

Her şeyi milli olan bir Türkiye is-
terdi

Hayatını bu fikre ölesiyedek serdi
Milli selsefe, milli edebiyat yeşerdi
Bu yeşillığın suyu Peyami adlı ışık.

Yılmaz GÜRBÜZ

SON SÖZ BİZİM

Güzel günler çabuk geçti
Elbet yine gelecektir
Budin, Bağdat bizden kaçtı
Yine bizim olacaktır

Uzanacak kılıcımız
Alınacak hep acımız
Camilerde duaçımız
Namazını kılacatır

Yükselecek Türkiyemiz

Olacaktır emelimiz

Çok sağlamdır temelimiz

Son söz bizim olacaktır

BEKİR ÖZSÖĞÜT

30 AĞUSTOS VE TÜRK GENÇLİĞİ

zaferi değildir. O, şanlı bir târihin, şahlanmış bir gururun, nesilden nesle taşıp gelen bir hürriyet aşkının çocuğudur. Bu gürbüz çocuk, nasırlı elinde ve elemli gözünde «Türk» ü ifade eden «Anadolu köylüsü» nün asil ruhundan doğdu. Dünyada hiçbir kaynak, ondan daha coşkun çağlayamaz. Biz oradan kaynadık, biz o rûhu, o ölmez «Kuvvâ-yı Milliye Rûhu» nu taşıyoruz. Bugün her Türk'ün bir parça Mustafa Kemâl ve birer Mehmetçik kesilmesinin sebebi işte budur.

Ey Türk genci!

Senin muhteşem tarihinde sayısız zafer destanları vardır. Fakat 30 Ağustos Zaferi, Çanakkale müstesna, bu destanların hiç birine benzemez. dikkat ve gururla oku!.. Bu destandaki altın mısraları, altın çiviler halinde, beynine çak!.. Onu, hiç bir zaman, unutmama ve unutturma!.. Her sabah gözlerini açtığın vakit, sana bu mesut günleri yaşatmak için ölümüne göz kırpmadan atılan, mübarek şehitlerini hatırla!.. Onlar, inandılar, döğüştiler, öldüler... Bıraktıkları büyük ve mukaddes emanetin bekçisi, milletin ümit ve istikbâli sensin!..

Türk oğlu!..

Biliyorsun ki, «Su uyur, düşman uyumaz.» Bu itibarla, bir Mehmetçik gibi, daima uyanık ve tetikte bulun! Zira, bir gün, o kahraman şehitlerin öz evlâdı olduğunu ispat etmek durumuna düşebilirsin. Unutma ki, yarımın «Büyük ve Mes'ut Türkiye»-sini kurmak vazifesi de sana düşüyor. Bu durum karşısında ne kadar çok çalışmak ve ileri hamleler yapmak gerektiğini —bir an bile— hatırdan çıkarma!.. Şerefli vazifeni yaparken Allahına ve kendine güven!.. Milliyet ve mukaddesatına dört elle sarıl!.. Haydi arslanım, yolun açık, zafer bayramın kutlu olsun!..

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

PEYAMI SAFA

«İdeal için ızdırıp çekmek zevktir»
derdi.

61 yıl göğsünü ızdıraplara gerdi.
Bu mutlu ızdıraplar öyle meyveler
verdi
Ki, zihinlerde güneş Peyami adlı ışık.

★

Bu ışık götürecektir milletimizi Tur'a
Bu ışık çevirecek bütün yurdumu
nura.
Milletim kavuşacak bu ışıkla huzura.
İçimizde bir ateş Peyami adlı ışık.

★

«Ebedî olma şartı milli olmaktır»
derdi.
Buna veciz örneği kendi hayatı verdi
Kuvvetli bir Türkiye özlemiydi tek
derdi.
Oldu ülkümüze eş Peyami adlı ışık.

★

Koca tarih önünde içi içini yerd
Farabî, İbni Sina batıda ne gezerdi.
Çağlar boyu bu Türkler Avrupa'ya
nur verdi.
Sonradan milletimiz bu nura baş
çevirdi.

★

«Batıdan aldığımız kendi verdikleri-
miz»
Milliyetçi olalım bizi bir bilelim biz.
Tarihten devşirilsin arza serdikleri-
miz.
Türk mayası pas tutmaz, pasları si-
lelim biz.

★

Her şeyi milli olan bir Türkiye is-
terdi

Hayatını bu fikre ölesiyedek serdi
Milli velsefe, milli edebiyat yeşerdi
Bu yeşilliğin suyu Peyami adlı ışık.
Yılmaz GÜRBÜZ

SON SÖZ BİZİM

Güzel günler çabuk geçti
Elbet yine gelecektir
Budün, Bağdat bizden kaçtı
Yine bizim olacaktır
Uzanacak kılıcımız
Alınacak hep acımız
Camilerde duacımız
Namazını kılacatır
Yükselecek Türkiyemiz
Olaacaktır emelimiz
Çok sağlamdır temelimiz
Son söz bizim olacaktır

BEKİR ÖZSÖĞÜT

Yeni Rusya Yazarı halâ tövbekâr olmamış

Dergimizin kapagındaki klişeye dikkat edenler görecekler ki, Dünya gazetesi bugünlerde Nâzım Hikmetle aynı koğuştta yatmış, onun Bursa hapishanesinde yetiştirdiği 4,5 seneye mahkûm müseccel komünist ORHAN KEMAL'in bir romanını tefrikaya hazırlanıyor ve Orhan Kemal'in resmini de basarak, ona Türkiyenin en büyük romancısı demek suretiyle de daha büyük bir YALAN'la Dünyanın ilk sayfasında relâm yapıyor.

Falih Rıfki yaşın verdiği ihtiyarlık ile ya unutkan olmuştur, veya uyanık Türk halkının hâlâ bir YIGIN olduğunu zannetmektedir.

Hani, henüz mürekkebi bile kurumayan 15 Ocak 1961 deki yazısıyla, artık gazetesinde komünist çalıştırmıyacağına dair TÖVBE etmiş ve aynen şu satırları yazmamış mıydı?

«... Çok defa gazetelerimizden bazılarının sahipleri ve başyazarları, kadrolarında komünist bulundurdıkları için, aşırı solculukla suçlanmışlardır... Gerçekten de kadrolarda çalışanlardan bir haylısı poliste fişli idi. Fakat başta ben olmak üzere, bu memlekette içtimai adaletten bahseden herkes bu damganın vurulduğunu ileri sürerek, onları savunuyorlardık... Artık benden tövbe!

Bu üç günde, hepsi kızıl maskelelerini takıverdiler. Moskovanın proletarya edebiyat klişeleri ile sokulabildikleri gazetelerin ilk sayfalarını

donattılar... eKndimi 1927 Moskova-sında sandım... Nerede ise:

— Burcoy... Bursoy... diye taşlanacaktık,

Milli emniyet ve birinci şube hâlimize ne kadar gülmüştür?»

Yalancının mumu yatsıya kadar yanarmış!...

Falih Rıfki bey, henüz yatsı bile olmadı.

Bu kere halinize, yalnız birinci şube, yalnız Milli Emniyet değil, milyonlarca uyanık Türk halkı gülüyor.

İSLÂMA GİRİŞ

Yazan : Prof. HAMİDULLAH

Tercüme eden: Kemal KUŞÇU

Çağaloğlu, Aydınlar Han Yağmur
Yaynevinden 10 lira karşılığında
istenebilir.

SON ŞİİR KİTABI

SEVGİ — ÖZLEM VE GEZİ
ŞİİRLERİ

EVREN ÜZERİNE DEDSTAN
YAYINLADI

Bütün kitapçılarda bulunur.

2.5 Lira

ÇAĞRI Yayınları

P.K. 99 — Konya

TEK ÇIKAR YOL

Mehmet Hüdai SUSOY'un

Makaleleri — Şiirleri çıktı.

Fiatı 5 lira. Okuyunuz.

Feyzullah Cad. Nu. 9. Kartal — Maltepe adresinden temin edilebilir.

Siyasî hayatımızda olduğu gibi fikir ve san'at davranışımızda müzminleşmiş şahsî sezîş ve tek taraflı görüş mahsulleri, fena ithamlar, gafil temayüllerce sağduyunun fonksiyonu olarak basiretsizce yorumlanmaktadır. Aslında, ahlâk sınırı dışında fena davranışların iyimserliği galebe çalmasıyla elde edilen netice asla sağduyunun yüzün ügüldürecek bir sonuç olamaz.

Yakın tarihimizin esefle getirdiği acı gerçeklerden dikkate değer bir tanesi şüphesiz ki ahlâkî bünyemizde boşlukla raçmış, şahsiyetçilikle gelişmiş, bencil, egoist sezîşlerdir.

Bilhassa siyaset ve fikir sahasında, kökleşmeğe çalışmış, tatmin edilemeyen arzular (kompleks) peşinde koşmak endişesiyle benliğimizde direnmektedir.

Basın hayatımızın kötümser elemanları tarafından uyudurma iftiralar, hedefi yoksul hudutsuz itham ve düzme beyanlar, daima bir hakikat olmaktan uzak kalmış, mecazî zavallı kuruntular, dejenere olmuş basiretsiz kötümserliğin mahsulüdür.

Cemiyetimizin müstesna şahıslarını kirlî mürekeplerine karıştırmak suretiyle fikir meydanından paçayı sıvayıp sıvışanlar, bir fazilet ve demokrasi kahramanı edasıyla maskesi yırtılmamış aktör gibi aramızda dolmaktadır.

Komünizmin süjesi kalemsör kirlî ideolojiler, hedefsiz kurşunların sağduyunun âbideleşmiş milli azmî karşısında çürümeğe mahkûm olduğunu anlamalıdır.

Tanrı Türk'ü korusun...

Abdülbaki Yakar

Tasavvur edilen bir Türk kızına açık mektup :

Kardeşim Şükran;

Ülkücü «Toprak» dergisinin 81 inci sayısında intişar eden «Türk toprağı» isimli şiirinizi defalarca okudum. İçten gelen duygularla yazılan bu şiiriniz; memleket sever, sosyetenin düşmanı, dinine bağlı ve tasavvur edilen bir Türk kızını hatırlattığı için iftihar ettim, göğsüm gururla doldu, gözlerimden sevinç yaşları aktı...

Zevk ve safayı plâj ve mehtap gecelerinde arayan, günlerini herkesin kolları arasında geçiren, aşk mektuplarıyla gönül avutan, müstehcen kitap ve dergileri okuyan, batının süpürüntü modalarına râm olan ve nihayet memleket, millet duygularından uzak yaşayan kızlara muhalif olan sizin gibi Türk kızlarının ailelerine ne mutlu!...

Kanın damarlarında kuruyana kadar komünistlerle mücadele edeceğine; milliyete, imana dil uzatanlara bütün Türk kadınları namına lâ-yık oldukları cevabı vereceğine söz veriyorsun. Doğruyu düşünen insanların Allah yardımcısıdır. İnşaallah gayelerinde muvaffak olursun.

Mazisi Evliyalar kadar temiz bir ailenin kızı Şükran mektubunu bitirirken bütün kalbimle seni tebrik eder, hâtura kalmak için bir şiir iletirim:

«Kork! Türk milletinin hiddetinden
Kork! Onun yenilmez kuvvetinden
Kork! İmân dolu göğsünden,
Kork! Ezileceğin için kork, Alçak

komünizm.»

SİVAS

İlhan YARDIMCI

TOPRAK

Sahibi

DARENDELİOĞLU İlhan Egemen

Basıldığı yer :
Beyazıt Matbaası

İdarehane :

Beyazıt, Aydın Saray No. 17

Telefon : 22 47 28

Muhabere Adresi :

Posta kutusu 30 — Beyazıt - İst.

Abone :

Senelik 6 lira

6 aylık istisnasız 3 lira